

"Cal denunciar allò q

Andreu Barrere és el nou president d'Òmnium Cultural de Catalunya Nord. En aquesta entrevista reclama una actitud més reivindicativa pel català a Catalunya Nord.

—*Quin paper ha de fer Òmnium Cultural a Catalunya Nord?*

—Fins ara, Òmnium Cultural a Catalunya Nord ha fet un paper estrictament limitat al terreny cultural, i em pensi que a partir d'ara ha de prendre posicions públiques per defensar i promoure la cultura catalana en tots els àmbits de la societat, siguin polítics o econòmics. I, quan parli de política, no és pas en el sentit dels politicastes, sinó d'acció pública. Hem de mirar d'afavorir la nostra identitat. Escriure i parlar català és una bona cosa, però és insuficient. Hem de fer militància i, si cal, prendre posicions contra autoritats locals i polítiques. Com a president d'Òmnium Cultural crec que s'ha de denunciar públicament tot allò que perjudica la nostra cultura.

—*Fa pocs dies va ser la cinquena Nit de Sant Jordi. Quina valoració en feu?*

—Molt bona. La participació als premis ha estat molt gran. Hem rebut molts manuscrits, sobretot de Catalunya Nord, i això vol dir que la gent s'interessa per escriure en català. El sopar també ha estat més concorregut. He vist moltes cares noves i m'ha fet molt de plaer l'actitud del batlle de Perpinyà, que fins i tot ha fet l'esforç d'expressar-se en català. Això és molt positiu. Només hem de lamentar l'absència de representants de Catalunya Sud.

—*Alguns comparen la Nit de Sant Jordi a una mena de jocs florals moderns. La trobeu encertada aquesta comparació?*

—No. La nit de Sant Jordi és diferent dels Jocs Florals que és fan també a Perpinyà. Està molt bé que és facin aquests Jocs Florals, que en total atorguen nou premis destinats a obres curtes de diversos gèneres literaris. Cada premi és dotat per diverses institucions i empreses privades nord-catalanes i l'import pot variar entre 1.000 i 5.000 francs. No es tracta de competir amb els Jocs Florals, sinó d'encoratjar els nord-catalans a escriure en català. No volem que es mori la nostra parla. Volem que torni a ser parlada amb tota normalitat tal com li correspon. Serà dur, però una tal revifalla només es produirà si tots plegats sabem fer pinya, si formem un conjunt dinàmic i si cadascú de nosaltres fa costat a les manifestacions en suport de la llengua catalana aquí.

La lluita per la llengua i la cultura catalanes a Catalunya Nord, atesa la difícil situació d'aquest territori, té vells reptes plantejats. Andreu Barrere, nou president d'Òmnium Cultural de Catalunya Nord, parla de la suposada embranzida catalana i renova l'estratègia pública de promoció dels nostres trets d'identitat.

—*A més de mantenir i promoure la Nit Literària de Sant Jordi quins són els objectius del nou equip?*

—La mesa ha estat totalment reformada i cal precisar que fins ara gairebé tota la feina l'endrecava en Jordi Carbonell. És clar que és un home que feia pla i bé tota la feina, i ara ens l'hem de partir, aquesta feina. Per ara, el que s'ha fet, que és molt, és ajudar els professors de català que fan cursos d'adults en una vintena de vilatges. Això representa un 70% del pressupost. Amb el que queda, fins ara havíem ajudat alguns vilatges a retolar els noms dels carrers en català. Òmnium va començar amb Prats de Molló, que va servir per engrescar altres pobles a fer-ho, com Sant Llorenç de Cerdans, Costoja o Illa de Tet. Això és molt positiu. Ara bé, crec que aquesta acció és limitada en el futur, perquè si tots els vilatges de Catalunya Nord ens demanen una participació econòmica per a retolar carrers, no tindrem ni un sou per a fer altra cosa.

—*Des de la celebració de la Nit de Santa Llúcia a Perpinyà, l'any 1988, s'ha refredat la relació amb l'Òmnium Cultural del Principat?*

—El que va passar entre Òmnium Cultural de Catalunya Nord i l'Òmnium Cultural de Catalunya Sud, no ho conec prou per pronunciar-me. En aquell moment no era a la mesa. El que puc dir és que sempre ens informem del que fem, uns i altres. No es pot dir que no hi hagi relacions. Ara bé, una cosa segura és que d'ara endavant nosaltres hem d'enfortir els lligams amb l'Òmnium del Sud i fer per manera que les nostres accions siguin agermanades i fins i tot complementàries. Jo crec que no es pot admetre que hi pugui haver un Òmnium Cultural a Catalunya Nord que no tingui cap relació amb el seu equivalent al Principat. Com a nou president ja he escrit en aquest sentit al president d'Òmnium Cultural, el senyor Millàs. També he escrit al president Jordi Pujol que m'ha contestat molt amicalment.

—*Quin motiu us ha decidit a prendre la direcció d'Òmnium Cultural?*

—Quan vaig veure que la decisió de Jordi Carbonell de deixar la presidència d'Òmnium era definitiva, vaig decidir de presentar-me a la successió. No volia que això es perdés, perquè Òmnium és una de les associacions més actives. Aquesta és la raó principal. Aquí, a Catalunya Nord, d'associacions, en tenim massa. Per cada dos catalans hi ha una

e perjudica el català"

PERE CODONYAN

associació, però Òmnium és de les que més actua i ha de continuar.

—Per què va plègar Jordi Carbonell?

—Aquesta pregunta, l'hauríeu de fer a ell, però crec que Carbonell és una persona que ha donat molt i que potser necessita una poc de repòs, un any sabàtic com li he dit. Lamenti la seua decisió perquè és una persona amb empena. Però dedicar-se al moviment català, aquí, cansa bastant i en aquest sentit també entenc que en Carbonell tingui ganes de parar una mica, després de sis anys.

—Per què cansa dedicar-se al moviment català a Catalunya Nord?

—Perquè hi ha moltes decepcions. En la mentalitat nostra, tothom crítica, però ningú no fa feina i això cansa. Aquesta és una de les raons per les quals jo també em vaig retirar fa tres anys d'Unitat Catalana, per gent que mai no he vist que fessin res de positiu, gent que només saben criticar.

"En la mentalitat nostra, tothom crítica, però ningú no fa feina."

—Aquest és el taló d'Aquil·les del moviment nord-català?

—Sí, perquè malgrat tot el que es diu, que hi ha una nova embranzida catalana, etc., etc., hi ha sobretot lluites i enveges. Moltes coses es podrien dir del moviment nord-català que no aconsegueix d'arrencar.

—Vau ser un dels fundadors d'Unitat Catalana, formació de la qual fóreu president. Com veieu els canvis polítics que hi ha hagut a l'Ajuntament de Perpinyà?

—Molt bé. Ara, hem de ser prudents. Nosaltres no som professionals de la política. Jo vaig fer política perquè era la meua convicció; era com a català, amb tota la meua bona fe. La gent d'Unitat Catalana és igual. Ara es troben amb gent que només pensen en el seu futur polític, i han d'anar amb compte. El batlle de Perpinyà, Joan-Pau Alduy, que es va presentar com un socioprofessional, ja tracta amb els partits polítics. Amb tot, ara com ara, el que fa pel català és positiu. Aquest home ha fet acte de català, i des que és batlle de Perpinyà, s'ha fet més camí en favor del català que no pas des de la Revolució Francesa fins ara. Sincerament, crec que tot el que ha dit i fet Joan-Pau Alduy fins ara és bo per al català, perquè li serà més difícil en el futur de fer passos enrere i deixar de defensar el català. Però és segur que dins el marc en què actuen els polítics aquí a "França", es veurà obligat potser un dia d'anar amb persones diferents de la gent d'Unitat Catalana, i això tothom ho ha de tenir clar.

—Vau deixar la política fa tres anys, però veig que no heu perdut gens.

—(Riu). No, no he perdut gens.

Pere Codonyan

